

[Elisabeth Bruun Olesen]

helt så tilfældigt alligevel. Selvfølgelig er det ikke tilfældigt. Det, som man nu gør i det paritetiske nævn, er, at man skal forhandle arbejdsgivernes krav, og det er dybt udemokratisk. Det er selvfølgelig heller ikke nogen tilfældighed, at det kun er nogle få ting, man har taget ud. De få ting, man har taget ud, er selve livsnerven i det, som hele problematikken på hospitalerne drejer sig om, nemlig rådighedsvagterne og fællesvagterne, om de skal konverteres til penge eller tid.

Carsten Andersen (SF):

Arbejdsministerens bemærkninger om, at arbejdsministeren ikke ønskede at kende forligsskitsen, synes jeg er meget kendetegnende for, at regeringen ikke opfordrer Folketinget til at søge at finde noget midtpunkt og søge at prøve at klare tingene, men som den egentlige arbejdsgiver at banke næven i bordet og feje Yngre Lægers krav væk.

Arbejdsministeren ønsker ikke at kende statens egen forligsinstitutions bestræbelser på at få parterne til at enes. Arbejdsministerens affejning af forligsskitsen er egentlig også en hån mod den institution, som staten selv har, og som man faktisk tror på, på neutralt grundlag kan lave et stykke papir og lægge det frem. Jeg kan godt forstå, at arbejdsministeren ikke vil høre efter dette her, for det er måske uinteressant at få at vide, at arbejdsministeren har spillet en af sine egne institutioner ud.

Men jeg vil gerne spørge, om der er et flertal i Tinget, som støtter, at vi får forligsskitsen frem, således at arbejdsministeren kan læse den. Man kan jo ikke tvinge arbejdsministeren til at læse, men man kan i alle tilfælde bagefter sige, at arbejdsministeren har haft mulighed for at læse det, men det er måske også at gå for langt.

Jeg er enig med hr. Henning Rasmussen i, at det er vigtigt at beskytte forhandlingsretten, og at forhandlingsretten er en af de vigtigste funktioner, vi har i dette samfund. Men så vil jeg gerne spørge hr. Henning Rasmussen, om socialdemokraterne i Åmtrådsforeningen bestræbte sig mest muligt på at få denne forhandlingsret til at fungere, sådan at man kan sige, at der faktisk har foregået realitetsforhandlinger, og at man har arbejdet på at komme hinanden nærmere. Åmtrådsforeningen har ikke haft det for-

hold for øje, at Yngre Læger igennem mange år har arbejdet under tvangsoverenskomster. Det har de vendt det blinde øje imod, og de har slet ikke indset, at situationen var så alvorlig, at man styrede mod en konfrontation. Skal dette indgreb give en løsning, bliver man nødt til at retablere frie forhandlinger på området og ikke komme med en forligsskitse eller et kommissorium for et paritetisk nævn, som dikterer arbejdsgiversidens krav én gang til. Man bliver nødt til at give både Yngre Læger og Åmtrådsforeningen det ansvarsfulde pålæg at gå tilbage til forhandlingsbordet og se at få sagen forhandlet igen. Det er vigtigt både for forhandlingsretten, for det sygehusvæsen, vi skal have fremover, og den sundhedspolitik, der skal føres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af satsberegning).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 5/5 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.